

af undervisningen af de børn, der havde vanskeligheder.

Af hensyn til børnene finder jeg det meget mere betimeligt og hensigtsmæssigt, at det er folkeskolen som helhed, der forsøger at rumme også børn med særlige behov, og det bliver der bedre mulighed for, når det i sidste ende er kommunalbestyrelserne, der træffer beslutningen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

I 1980 udlagde man særfor sorgen fra staten til amterne, og nu er der en række navngivne institutioner, der er tiltænkt en regional placering. De bliver altså landsdelscentre, også nogle af dem, der var amtscentre, men det giver vel egentlig ikke nogen praktisk mening, når man tænker på, at der i virkeligheden er lige så mange specialiserede skoler, som skal være kommunale.

Kl. 18.05

Hvis jeg må tage et konkret eksempel, kan jeg tage et fra Københavns Amt. Kirkebækskolen og Geelsgårdsskolen har begge et undervisningstilbud til multihandicappede børn. Geelsgårdsskolen bliver i lovens forstand en landsdækkende institution, og derfor har regionen ansvaret for den, mens Kirkebækskolen bliver en almindelig specialskole, der skal være kommunal, og i den forbindelse vil jeg spørge Venstres ordfører:

Hvem har ansvaret for, at der er de nødvendige specialiserede tilbud til stede efter kommunalreformen? Og hvad sker der, hvis en specialskole ikke har plads til de elever, der henvises til skolen? De skal jo visiteres gennem kommunen, og hvad sker der, når en specialskole ikke har ledige pladser? Hvem har ansvaret for det? Hvor står det i lovforslaget? Jeg har ledt efter det, jeg har læst forslaget igennem to gange, men jeg kan ikke finde det, og jeg kan ikke engang se det i høringssvarene.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det skal selvfølgelig være fuldstændig klart, hvem der har ansvaret. Det skal jo ikke være sådan, at nogle, som har et særligt behov, kommer i den situation, at der ikke er en institutionsplads til rådighed. Det tager man højde for i dag, og det skal der også tages højde for i fremtiden.

Som jeg læser lovforslaget, er det således, at ministeren naturligvis kan pålægge, at der udbydes en sådan plads, enten af regionsrådet,

hvis det er en af de institutioner, der fremover ligger i regionalt regi, eller af kommunalbestyrelsen, hvis det er en af de institutioner, der ligger i kommunalt regi. Der vil altså ikke komme en situation, hvor børn eller voksne, som har et særligt behov og er visiteret til en særlig undervisning, ikke kan modtage en sådan. Det er i hvert fald ikke Venstres intention.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er da glad for de positive tilkendegivelser, men jeg synes også, det er vigtigt at vide, hvem der har ansvaret efter kommunalreformen, hvis det nødvendige tilbud ikke er til stede.

Vi står med to skoler, der har den samme målgruppe. Den ene ligger i kommunalt regi, mens den anden bliver et landsdelscenter, og hvad sker der, hvis en specialskole, som er landsdelscenter, ikke har plads til eleverne? Hvem har så ansvaret? Eller hvad sker der, hvis en specialskole har ledige pladser? Man kunne også forestille sig, at skolen i kommunalt regi ikke kan opfylde kravene, fordi pladserne bliver for dyre, og hvad sker der så?

Der er altså en lang række ubesvarede spørgsmål i forbindelse med de mange omfattende specialer, som er helt afgørende vigtige for de meget, meget sårbare grupper, og derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi får talt os ind på hinanden og ikke fra hinanden. Jeg er glad for Venstres udmeldinger, men jeg synes, det er hamrende vigtigt, at vi får afklaret det spørgsmål. Er Venstres ordfører ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg er fuldstændig enig, og en af grundene til, at vi har fundet, at det var godt at gå i denne retning i forbindelse med kommunalreformen, var netop at få en klarere ansvarsfordeling.

For så vidt der kan opstå tvivl hos de forældre, hvis børn kan komme i klemme, eller hos de voksne, som kan komme i klemme, skal den fjernes, for det skal naturligvis være fuldstændig entydigt for brugerne, hvilke rettigheder de har. Jeg finder ikke, at lovforslaget er så tvetydigt, som hr. Carsten Hansen antyder, men det er afgørende for os i Venstre, at der ikke er nogen, der kommer i klemme eller kommer til at sætte sig mellem to stole, så jeg vil gerne give tilsagn om, at vi kigger på det i udvalgsbehandlingen.